

Om en av våra ryska släktgrenar. Nytt! Reviderad och kompletterad!

Sedan augusti 2011 har Släktföreningen fört en omfattande korrespondens med litteraturforskaren och medlemmen av Författarförbundet i Moskva m.m. Irina M. Nevzorova. Sedan tidigare hade hon kommit att intressera sig för några publicerade verk av Nikolaj Nikolajevitj, Irina Nikolajevna och Nina Borisovna Knorring. Förutom att hon publicerat biografier om författarna Knorring, har hon även arrangerat seminarier och författarpresentationer i litterära sällskap i Moskva och Samara om desamma. Som litteraturforskare var hennes primära intresse att om möjligt få tillgång till ytterligare källmaterial såsom manuskript och biografiska uppgifter om författarna, medan Släktföreningens primära intresse var att få kännedom om ev. personuppgifter i ryska arkiv, i syfte att kunna komplettera den bristfälliga släktforskningen vad gäller våra ryska släktmedlemmar.

Irina M. Nevzorova

Via Frank von Knorring i Helsingfors, som handhar arkivet efter sin far baron Gotthard von Knorring (1907-1983), har Irina Nevzorova kommit framför allt Nina Borisovna Knorring (1905-1997) nära som författare. Källmaterialet utgörs av den brevväxling mellan Gotthard och Nina som primärt syftade till att finna den genealogiska kopplingen till den ryska utforskade Samaragrenen.

Då Irina Nevzorova¹ även har arbetat som bibliotekarie, och är väl förtrogen med det ryska

1 *Bibliografi Irina Nevzorova på verk av författarna Nikolai Nikolajevitj, Nina Borisovna och Irina Nikolajevna Knorring.* -Rysk diaspora: Krönika om det vetenskapliga, kulturella och sociala livet: 1920-1975 Frankrike. Vid 8 vol. / Ed. L. A. Muhina i samarbete med T. L. Gladkovoy, T. I. Dubrovinoy, V. K. Losskoy, I. M. Nevzorovoy, A. I. Serkovym, N. A. Struve. - Paris: YMCA-Press; M.: Ryskt sätt. 1994-2002. - *Knorring, Irina Nikolajevna.* Berättelsen om mitt eget liv: [dagbok]: 2 vol., vol. 1. // Förbered. Text Nikolai Nikolajevitj Knorring och N. M. Chernovoy; Introd. Art., kommentarer I. M. Nevzorova. - M.: Agraf, 2009. - 608 p, Ill. - (i serien Tidssymboler). - *Nevzorova I. M.* Tidskrifter som källa till information vid sammanställningen av krönikor om livet under den ryska emigrationen // Journalistik om nationella minoriteter i Europa: igår, idag och imorgon (Proceedings of the International Scientific Conference, Tallinn 24-26 januari 2006) - Tallinn: 2007, s. 164-190. - *Nevzorova I. M.* Ryska Huset i Frankrike - mitt i kulturlivet // International Colloquium "Paris och ryska emigrationen: kulturen i exil, exilkulturen", Paris 23-25 januari 2001. - *Nevzorova I. M.* "Jag vill tjäna Ryssland ...": material från centralkommitténs arkiv för att säkerställa högre utbildning av ryska ungdomar utomlands // "I blottad spridning ...": Den första kulturläsningen "rysk emigration i XX-talet" (Moskva den 15-16 februari 2005) Proc. rep. / Editor. Ed. Belyakov IY - M: Huset-museum Marina Tsvetajeva, 2006, s.. 83-102. - *Nevzorova I. M.* Exilen i Tunisien: studenter och lärare vid universitetet i Tunisien efter evakueringen från Krim // "Silver Age" på Krim: en blick från XXI århundradet (Proceedings of the Fourth Gertsykovskih Seminar i Sudak 06-10 juni 2005.). Moskva-Simferopol Sudak: 2007 sid. 30-54. - *Nevzorova I. M.* "Poeten och poetissan": Marina Tsvetajeva och I. Knorring // XVII och XVIII Tsvetajeva läsning Bolsjevo. Coll. rep. Korolev Museum Tsvetajeva i Bolsjevo, 2007, s. 151-163. [Http://yubik.net.ru/_ld/2/228_museum-cvetaeva.pdf](http://yubik.net.ru/_ld/2/228_museum-cvetaeva.pdf). - *Nevzorova I. M.* Rose of Jericho: poeten och symbolen (Marina Tsvetajeva, Bunin, I. Knorring) // Marina Tsvetajeva i samband med kulturen i Silver Age (Proceedings of the IV International Tsvetajeva behandling) Yelabuga: 2008, s. 161-167. - Irina Knorring. "Berättelsen om mitt eget liv: Dagbok" / Publ. I. M. Nevzorova // "Khreschatyk". Berlin-Kiev-Moskva: 2008, №6, s. 377-396. ([Http://kreschat.newhost.ru/40/25.htm](http://kreschat.newhost.ru/40/25.htm)). Irina Nikolajevna Knorrings dagbok (delar). Dikter Irina N. Knorring / Publ. Irina M. Nevzorova // New Journal. H.-J.: 2008, №253, s. 192-227. ([Http://magazines.russ.ru/nj/2008/253/ne13.html](http://magazines.russ.ru/nj/2008/253/ne13.html)). - *Nevzorova I. M.* "Förlorade ideal...": Admiral A. V. Kolchak i Irina Knorrings dagböcker // Star Irtysh - Pavlodar 2009 10 februari №16 (17815), s. 5. (<http://irstar.nm.ru/> - tidningens domänadress). - *Nevzorova I. M.* Poeten i Kertj Yuri Terapiano: material för kreativ biografi (i dagböcker I. Knorring) // "Silver Age" på Krim: en blick från 19-hundratalet. (Proceedings of the Fifth Gertsykovskih Seminar Sudak 11-15 juni 2007) . Moscow- Simferopol, Sudak, 2009, s. 165-183. - *Nevzorova I. M.* Irina Knorring Skapandet: upplevelsen av att bli en rysk poet i exil // Proceedings of the Samara Scientific Center RAS. T. 11, №4 (30), 2009, s. 242-247. (Special Issue. "Litteratur och konstkritik». I (3) 2009) (http://www.ssc.smr.ru/media/journals/izvestia//2009/2009_4_242_247.pdf). - *Nevzorova I. M.* Korrespondens N. P.

arkivväsendet, kom ett givet tillfälle att öppna sig för ett ömsesidigt samarbete. Härifrån tillställdes hon allt det vi känner till om de tre författarna Knorring, och då särskilt kopior på originalhandlingar i Gotthards arkiv, medan Irina sände det hon spårade upp ang. de ryska släktmedlemmarnas härkomst m.m. i ryska statliga arkiv.

Tyvär var ju detta aldrig möjligt då Riddarhusgenealogen Pontus Möller (1921-2009) bedrev sin släktforskning.² Ang. de spår han fann som ledde mot Ryssland, skrev han brev till Sovjets ambassad i Stockholm i förhoppning om att kunna reda ut släktrådarna. Varje sådan förfrågan ledde dock till ett kortfattat svar, efter ungefär 1 år, med lydelsen:

-Den typen av frågor Ni ställer ingår inte i Sovjetstatens intresse att besvara.

Nu råder andra tider. Och internet finns. Medan Gotthard skrev sina brev i huvudsak på svenska, och Nina på ryska, så fungerade ändå kommunikationen dem emellan. Vad gäller den senaste släktforskningen, så har Irina Nevzorova skrivit enbart på ryska. "Räddningen," har till en mindre del bestått i ett antal lexika, men framför allt i tillgången till översättningsfunktionen Google Translate på internet. Resultatet blir varken felfritt eller användbart, men efter en hel del "handpåläggning" och konvertering även till tyska och engelska, så går det därefter att komma vidare.

Dock, det går ändå inte att kommunicera direkt med de ryska statliga arkiven. Till det måste man vara flytande ryskspråkig, och själv besöka resp. arkiv (om man inte besitter en obegränsad ekonomi).

Irina Nevzorova har alltså fungerat likt vårt ombud på plats. Hon har besökt olika arkiv, besökt Nikolajevka i Jelshanka, Samara och fotograferat det som ännu finns kvar av släktgården där, arrangerat litterära seminarier, medverkat i lokala TV-sändningar samt hållit föreläsningar i Moskva, allt om de tre författarna.

I den följande texten förekommer ofta uppgifter om vilken religion som de omtalade personerna bekände sig till, antingen är de lutheraner eller rysk-ortodoxa. Anledningen till detta är att religionstillhörigheten ofta ger besked om statstillhörigheten, dvs medborgarskapet, vilket är nog så intressant då vi kommer att röra oss mellan svenska besittningar i Baltikum (Livland) och det dåtida

Smirnova och Yu. B. Sofieva // Writer N. P. Smirnov: tid och plats (Proceedings from 3rd panrussian Smirnov session) - Räckvidd: ID "Referent", 2009, s. 90-97. - *Nevzorova I. M.* Afrikas öde, Irina Knorring // *Asien och Afrika idag*. - M.: 2009, №12, s. 67-71. ([Http://www.asiaafrica.ru/index/12-09/Nevzorova.pdf](http://www.asiaafrica.ru/index/12-09/Nevzorova.pdf)). - *Nevzorova I. M.* Irina Knorring: material för kreativ biografi // *Proc. vetenskapliga arbeten*, vol. 4 (MGGU dem Sjolochoy.) // "Vid skiftande epoker: livsstil och kulturella paradig": *Proc. vetenskapliga arbeten*, vol. 4 (MGGU dem. Sjolochoy) / redaktör. Ed. T. V. Saskova - M.: 2009. - *Nevzorova I. M.* Irina Knorring: // *Drömmar om Ryssland*, magazine. Vol. XXVI - Rostov-on-Don: 2010, №1, s. 186-195. ([Http://www.kovcheg-kavkaz.ru/issue_36_343.html](http://www.kovcheg-kavkaz.ru/issue_36_343.html)). - *Nevzorova I. M.* "Låt oss inte fördöma exilen..." [Bokrecension: Marina Panova. *Ryska i Tunisien: Ödet för utvandarna "första vågen"* - M.: State Humanitarian University. 2008. 294 s.] // *Asien och Afrika idag*, 2010, №7, s. 78-79. - *Nevzorova I. M.* Irina Knorrings dagbok // *ryska emigrationen i Frankrike: "Rysk emigration i 1900-talets kulturella växlingar"* projekt (bilaga till "New Journal", 2008, №253, på ryska, engelska, franska och spanska) - H.-J. : 2009, s. 28-32, 79-83, 123-128. - *Knorring N. B.* Närmast hjärtat: mitt ryska hem [memoarer] / Publ. Irina M. Nevzorova // *Almaty*. 2010. №10. Pp 139-157 (<http://prostor.ucoz.ru/publ/57-1-0-1912>); №11. Pp 154-181 (<http://prostor.ucoz.ru/publ/57-1-0-1931>); №12. Pp 142-162 (<http://prostor.ucoz.ru/publ/57-1-0-1950>). - *Nevzorova I. M.* Material för kreativ biografi P. N. Milyukova, K. D. Balmonta, N. N. Knorringa // *Toronto Slavic Quarterly*. 2011. №35. S. 89-111 (http://www.utoronto.ca/tsq/35/tsq35_nevzorova.pdf). - *Nevzorova I. M.* Tyska ryskan Irina Knorring // *Alexander*. Leipzig: Rysk-tyska Föreningen, 2009, juni, №9, s. 4. - *Nevzorova I. M.* Elshanka: en bro från det förflutna till framtiden? // *Sergievskaya Tribune*, 2010, 9 juni s. 3. - Kontakt: irinanev@mail.ru.

2 Ätterna Knorring, P. Möller, K. J. Paulsen, G. von Knorring. Helsingfors 2000. ISBN 952-5130-053, ISSN 0355-3175.

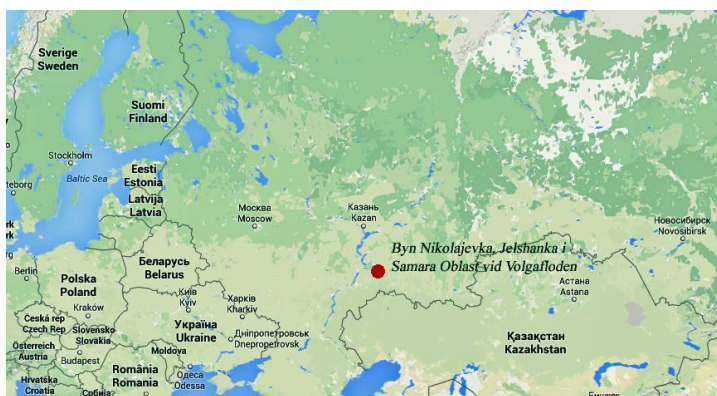
rysk-ortodoxa Ryssland. Därtill följer av religionstillhörigheten helt olika namnformer, vilket ju är av största intresse i släktforskningssammanhang.

Se vad som följer här nedan som en komplettering till släktbokens³ uppgifter om "de våra" som kom att etablera sig österut, och då särskilt då de som nämns under kapitlet Släktmedlemmar utan känd anknytning, sidorna 406-407. Skriv gärna ut och "blada in" i boken.

Intressant läsning önskar Släktrådet!

Geografi

Efter att Sverige vid fredsfördraget 1721 förlorade sina baltiska besittningar till Ryssland, kom flertalet släktmedlemmar att flytta till vad som idag utgör Sverige och Finland. Ett mindre antal kom dock att stanna kvar på sina släktgårdar, och kom med tiden att inlemmas i det tsar-ryska samhället, söka sin försörjning österut. Den släktgren som behandlas här kom att etablera sitt geografiska centrum i byn Nikolajevka, Jelshanka i provinsen Samara. Många byar i det dåtida Ryssland bar ortnamnet Nikolajevka, efter det helgon till vars ära som bykyrkan uppförts. Således var bynamnet vanligt förekommande, och återfinns på helt olika platser. Därför kompletteras alltid ortnamnet med angivandet av kommun- och länstillhörighet. Som introduktion visas här en karta över var i provinsen Samara som "vår" by Nikolajevka är belägen. På grund av de många administrativa förändringar som skett är det inte helt enkelt att på dagens kartor peka ut alla de geografiska begrepp som gällde då berättelsens personer var aktiva. Så har t.ex. det redan tidigare stora Samara-länet under både 1800 och 1900-talen tillförts än större omgivningar. Byn Nikolajevka, i distriktet Jelshanka och länet Samara är dock som förr enligt kartbilden här.

Noteras skall att utöver den släktgren som behandlas här, så har även släktmedlemmar efter Heinrich Knorr, f. ca 1565 och hans hustru Gerdruta f. von Vietinghoff också varit bosatta i Samara. Se släktbokens Tab. 181, s. 112.

Språk

Det är inte helt lätt att som västerlänning få grepp om de personer som kommer att presenteras i det följande. De ryska formerna (flera) för namngivning skiljer sig från vår. Därtill används även i tryckta källor ofta smeknamn i stället för de formellt givna tilltalsnamnen. Ytterligare en försvårande faktor är "översättningarna" från ryska. Egennamn låter sig ju inte översättas i egentlig mening, det handlar ju snarare om transkriptioner och tolkningar. Av detta följer att de många upprepningarna av personnamn kan framstå som onödiga, men är likafullt nödvändiga för att relationerna skall bli klarlagda, allt till läsarens ledning.

Familjernas modersmål var redan från början, i slutet på 1700-talet ryska, inte tyska som

3 Ibid.

framförts i olika sammanhang, bl.a. av Nina Knorring i boken om sin ryska uppväxt⁴. Denna missuppfattning kan förklaras av att alla som vid den här tiden examinerades från läroverk lärde sig (förutom modersmålet ryska) såväl franska som tyska. Därtill kallades alla som kunde andra språk än ryska för tyskar av lokalbefolkningen. Eller, som författaren Nikolaj Gogol 1831 beskrivit saken: "Tyskar kallas vi alla som är från ett främmande land, men huruvida vi är fransmän, tjecker eller svenskar - alla är vi ändå tyskar⁵". Ninns mor hade dessutom växt upp i en tysk familj, och kusinen Irina Knorring hade en tysktalande barnsköterska, tillika familjens hushållerska. Men till vardags, som modersmål, var det alltså ryska som talades i familjerna.

Ursprunget

Den första släktmedlemmen som kom att etablera sig i byn Nikolajevka kom från gården Peddast i dåvarande Livland. Det kan dock inte ha handlat om något byte av nationstillhörighet, då Sverige redan i föregående generation hade förlorat sin besittningar i Baltikum. Det var i stället frågan om en person som flyttade inom det egna landet (tillika språkområde och samhällssystem). Vi kan också utesluta ett ev. ursprung i den stora gruppen Volgatyskar, vilket ibland har diskuterats.⁶ Dessa bodde längre söderut, i Saratovprovinsen, och i stora mer koncentrerade kolonier.

Än idag lever ättlingar till Jelshanka-Knorringarna i Ryssland. 2012 kunde ännu de äldsta återge enstaka släktminnen som berättats från tidigare generationer. Sådana uppgifter är visserligen muntligt traderade, och i flera generationer, men som Pontus Möller hävdade så visar sig dessa märkligt ofta vara mycket trovärdiga, och skall definitivt inte föraktas. Åtminstone inte förrän ev. motsägande uppgifter kunnat påvisas. Bland annat säger oss släktraditionen att de första av familjens bosättare i Nikolajevka var svenskar, och hade kommit som krigsfångar från Baltikum under Stora Nordiska Kriget 1700-1721⁷. Rötterna sägs gå tillbaka till en "Generaladjutant Knorring", som under nämnda krig mellan Sverige och Ryssland ledde en arméenhets under Karl XII. Han skulle ha tillfångatagits av rysk trupp och därefter trätt i rysk tjänst. Senare skall han eller hans ättlingar ha tilldelats adlig titel.

En källa som till vissa delar styrker släktlegenden, är den ryska författaren Alexander Pusjkin. En Generaladjutant Knorring nämns i förarbetena till hans verk om Tsar Peter I:s historia.⁸ Han tillfångatogs under slaget vid byn Ljesna 1708. Den 27 september såg general Lewenhaupt Tsar Peters styrkor stå nära en by på andra sidan floden. Vid åsynen av ryssarnas beväpning flydde svenskarna ut i den oländiga skogsterrängen. Tsarens styrkor korsade floden på natten, hann upp Lewenhaupts styrkor påföljande eftermiddag, i svårforcerad träskmark. Ryssarna var svenskarna övermäktiga, tog 4 standar och 2 artillerikanoner av Generaladjutant Knorrings manskap.

Men, som vi skall se i det följande kan denna generaladjutant omöjligen vara den förste i släkten att etablera sig i Samara. Inte heller hans son. Däremot sonsonen...

4 Närmest hjertet: min Russiske ungdom. Nina Knorring, oversat af Poul Oby-Nielsen, Gyldendal, Köpenhamn 1988.

5 Ukrainska noveller. Nikolaj Gogol i övers. från ryskan. Forum, Stockholm 1969. ISBN 91-37-03544-4.

6 Tyskar, som på initiativ av ryska kjesarinnan Katarina II lockades att etablera sig i Ryssland under 1700-talet. Se <http://sv.wikipedia.org/wiki/Volgatyskar>

7 Se <http://www.historiesajten.se/krigsinfo.asp?id=21>

8 Пушкин А. С. История Петра: Подготовительные материалы // Пушкин А. С. Полное собр. соч. в 10-ти тт. Т.9. – М.: Изд-во АН СССР, 1958, с.196–197. / Pushkin A. S. Tsar Peters Historia: Förberedande material // Pushkin A. S. Full cit Op Vid 10-titty V.9 - M: Förlag i Sovjetunionens Vetenskapsakademi, 1958, s.196-197.

Tidigare kända uppgifter om Samaragrenen återfinns i släktbokens avsnitt "Släktmedlemmar utan känd anknytning"⁹, sid 406-407, tabell 46, eftersom släktledningen vid bokens tryckning år 2000 inte var klarlagd. Därtill kan nu även vissa minnesfel i Nina Knorrings, g. Möller, memoarer¹⁰ kunnat korrigeras.

Den förste i släkten som kom att etablera sig i Samara var majoren Feodor Ivanovitj, född 1755 i Livland, död 1816/1817 i Samara. Trots den uppenbart rysk-ortodoxa namnformen (med patronymikon) var såväl han som hans familj lutheraner, liksom hans förfäder. Den rysk-ortodoxa namnformen gavs honom först senare, sannolikt i samband med att han började tjänstgöra i den ryska kejsrerliga armén. Märk väl att ett patronymikon inte alls behöver vara en följd av faderns tilltalsnamn, särskilt inte vid övergången från luthersk till rysk-ortodoxa tro. Ofta användes istället namnet på något helgon, t.ex. dopdagens helgon. Hans patronymikon Ivanovitj kan alltså mycket väl ha ett sådant ursprung.

Källornas uppgifter om datum är ibland till synes motsägande. I första hand är det en följd av att olika tideräkning tillämpats i de olika länderna. I Sverige och Finland gällde den nuvarande, gregorianska, kalendern medan man i Ryssland använde den julianska, ända fram till 1917.

I det följande skall visas att den ryske majoren Feodor Ivanovitj Knorring och den för oss sedan tidigare kända livländaren Reinhold Friedrich¹¹ von Knorring är en och samma person. Som grund för detta anges här att födelseort och födelseår sammanfaller, så även den äldre familjehistorien, hans militära biografiska uppgifter, två av namnen på hans hustru i 2:a giftet, samt barnens födelsedatum.

Släktbokens Tab. 196/1 rev. & kompl.

Reinhold Friedrich/Feodor Ivanovitj (son till Christoph Heinrich i tab. 195) f. 1755 20/9 på herrgården Panten i distriktet Valmiera, hertigdömet Livland, döpt enl. luthersk tro¹², d. 1816 eller -17¹³ i Samara. Son till Christoph Heinrich von Knorring och hans hustru Jadwiga (Hedwig) Beata Löwis of Menar. Herrgården var sedan 1630 i familjen Löwis of Menars ägo efter en donation av svenske kungen. Officer; frimurare¹⁴.

I ryska arkivhandlingar¹⁵ samt i biografiska samlingarna för Livgardet till häst finner vi hans biografi¹⁶. Liksom flera andra medlemmar av denna gren var även han examinerad från 2:a kadettkåren för adliga i S: t Petersburg; 1777 26/5 underlöjtnant vid Simbirska musketörregt; 1777 22/9 löjtnant; 1778-1779 tjug i Polen; 1783 25/12 kapten; 1785 26/5 sekund-major; permitterad p.g.a. anhållan; 1789 11/6 åter i tjänst, vid 2:a Estniska kyrassierreg.; 1789-1790 bevistat kriget mot Sverige i Livland; 1790 sårad med två kontusioner (hjärnskakningar) i slaget vid Salakielami; 1794

9 Ätterna Knorring, P. Möller, K. J. Paulsen, G. von Knorring. Helsingfors 2000. ISBN 952-5130-053, ISSN 0355-3175.

10 Närmest hjertet: min Russiske ungdom. Nina Knorring, oversat af Poul Oby-Nielsen, Gyldendal, Köpenhamn 1988.

11 Ätterna Knorring, P. Möller, K. J. Paulsen, G. von Knorring. Helsingfors 2000. ISBN 952-5130-053, ISSN 0355-3175. Tab. 196.

12 Irina Nevzorova: Nikolaj Nikolajevitj Knorrings publiceradeAnteckningar.

13 ГАСО Ф. 1343 оп. 23 д. 4135 / Ry. St. Hist. Arkiv, dep. 1343, inv. 23, plac. 4135.

14 Irina Nevzorova: Nikolaj Nikolajevitj Knorrings publiceradeAnteckningar.

15 ГАСО Ф. 1343 оп. 23 д. 4135 / Ry. St. Hist. Arkiv, dep. 1343, inv. 23, plac. 4135.

16 Сборнике биографий кавалергардов / Livgardet till häst, biografiska samlingar. 4 vol. Redigerad S. A. Panchulidzeva. Nytryck 1901: 2. T. 1762-1801. S. 103.

13/12 transp. till Naschenburgska musketörreg:t utöver manskapet; 1795 25/4 anställd som borgmästare i Telma/Telshi i provinsen Pskov; 1796 2/710 enl. anhållan, på grund av sjukdom överförd genom Statl. Militärkollegiets förordning till civiltjänst med motsvarande grad; 1797 3/2 kollegieassessor; 1799 7/7 avsked. Efter sin pensionering föreståndare i generalmajor Sergej Andrejevitj Kushelevs administration i Andreapol. Tilläggas kan att 1801 hade S. A. Kushelev startat vad som kom att i Ryssland gå till historien som det kända företaget "Andreapolsky mineralvatten", och Feodor Ivanovitj var Kushelevs lojala assistent. Efter krigsslutet 1812 köpte sig Feodor Ivanovitj en gård i provinsen Simbirsk (vid Volgafloden), dit han också flyttade med hustru och son. 1816 tjänstgjorde han som domare i lokalrätten i Samara.

G. 1:o m. Helene (Hedwig) Frederica Moratz, begravd 1784 24/4 (samma vecka som tvillingdöttrarna föddes, se nedan)

G. 2:o 1794 1/11 m. Sophia Elizabeth Grüner. Levde 1844¹⁷. "Sofia Ivanova, dotter Gruner" enligt den ryskortodoxa matrikeln.

Enligt Regerande Statens Förordning från 15/1 1847 erhöll barnen bekräftelse på sina ärftliga adelsrättigheter¹⁸.

Barn i 1:a giftet:

1. Carl Georg Fedorovitj (son till Feodor Ivanovitj i 1:a äktenskapet, se Tab. 196/1) f. 1783 d. 1813, av livländsk ärftlig adel; liksom flera andra medlemmar av denna gren var även han examinerad från 2:a kadettkåren för adliga i S:t Petersburg; tjug vid Livregementet till häst vid ryska kejserliga hovet; 1799 20/9 beviljad avsked från 2:a kadettkåren; i tjänst vid beridna gardeskåren; 1799 17/11 överförd som kornett till Olviopolskys husarer; 1802 löjtnant; 1806 personlig kapten; deltog i kampanjerna 1806-1807; 1807 kapten; 1809 på egen begäran, på grund av sjukdom, avsked från tjänsten med majors grad; 1810 åter som kapten i Tatariska Lanciärkåren; 1813 20/4 dödad i strid vid slaget i Lützen mellan å ena sidan segrarna (Napoleon) Frankrike och hertigdömet Warszawa, och å den andra sidan Ryssland och Preussen. Ogift.^{19 20 21}

1. Wilhelmina Helena Fedorovna döpt Riga (S:t Gertr.) 1784 16/4, tvilling, d. S:t Petersburg 1840 3/2, begr. (St. Cat.) 6/2²².

1. Anna Juliane döpt Riga (S:t Gertrud) 1784 16/4, tvilling²³.

Barn i 2:a giftet:

2. Anna Louise Natalie Fedorovna, f. 1795 15/2²⁴ (i Maria ortodoxa församling).

2. Jegor (Georg) Fedorovitj f. 1802 24/5. Se Tab. 196/2.

17 ГАСО Ф. 430 оп. 1 / Ry. St. Hist. Arkiv, dep. 430, inv. 1.

18 ГАСО Ф. 430 оп. 23 д. 4135 с. 26-27 / Ry. St. Hist. Arkiv, dep. 430, inv. 23, plac. 4135 s 26-27.

19 Irina Nevzorova: Nikolaj Nikolajevitj Knorrings publicerade Anteckningar.

20 ГАСО Ф. 1343 оп. 23, д. 4135 / Ry. St. Hist. Arkiv, dep. 1343, inv. 23, plac. 4135.

21 Livgardet till häst, biografiska samlingar. 4 vol redigerad av S. A. Panchulidzeva, nytryck 1901. T. 2. 1762-1801, sid 103.

22 Ätterna Knorring, P. Möller, K. J. Paulsen, G. von Knorring. Helsingfors 2000. ISBN 952-5130-053, ISSN 0355-3175.

23 Ibid.

24 Ibid.

Maria Fedorovna²⁵

Tab. 196/2

Carl Georg/Jegor Fedorovitj (son till Feodor Ivanovitj i Tab. 196/1) f. Adreanopol 1802 24/5 d. mellan 1840-1845²⁶; faddrar var generalmajor Sergej Andrejevitj Kushelev och S:t Petersburgska godsägarinnan Agrafena Jakovlevna Tjertova. Liksom flera andra medlemmar av denna gren var även han examinerad från 2:a kadettkåren för adliga i S: t Petersburg; därefter i tjänst vid IX:e Gardesjägarregementet; 1818 page hos Hennes Kejslerliga Majestät²⁷, 1819 9/2 junkare vid IX:e Jägarregementet; avgick med löjtnants grad 1825 4/3 p.g.a. familjeförhållanden; 1845 införd i adelsboken för Simbirsk.^{28 29}

G. m. Anastasia Jakovlevna NN. Som änka efter löjtnant Knorring registrerades hon som ägare till gården i i Jelshanka, Chekalinsky s:n.³⁰

Från och med makarna Jegor Fedorovitj och Anastasia Jakovlevna fortsätter släktgrenen inom den rysk-ortodoxa tron.³¹

Ett skeende som kom att påskynda och underlätta nya etableringar i just Samara, var att ryska bosättningar där, fram till 1700-talets slut ofta hade drabbats av attacker från basjkirer, kalmucker och andra nomadfolk³². Så även Jelshanka. För att skapa ordnade förhållanden deporterades 1842 många nomader till Ural, varpå stora landområden intill Volga (bl.a. Jelshanka) blev tillgängliga för nya och permanenta bosättare, till förmånliga villkor. Adliga, borgare och officerare kom att etablerade sig där med sitt tjänstefolk. Ett uttryck för detta kan ses i att mellan åren 1840-1844 kom löjtnant Jegor Knorring, av ärfdig adel, att tilldelas ett stycke mark om ca 200 tionden i Jelshanka.³³ 1851³⁴ ansöker änkan Anastasia Jakovlevna om att hon och hennes 3 barn måtte överföras från adelsboken för Simbirsk till Samaras adelsbok II, vilket beviljas. Därav framgår även att barnen Peter Jegorovitj, Elizabeth Jegorovna och Nikolaj Jegorevitj tillhör den kristna religionen. I en förteckning³⁵ från 1854 28/12 över adliga markägare i Samara anges att till löjtnantstänkan Anastasia Jakovlevna Knorrings gård hör 45 manliga och 58 kvinnliga arbetare, 330 tunnland mark, varav 315 brukas.

Barn:^{36 37}

Elizabeth Jegorovna f. Jelshanka 1833 16/10. Faddrar: underlöjtnanten Aleksej Timofejevitj

25 Vilket äktenskap hon föddes i framgår inte av källan. ГАСО Ф. 1343 оп. 23 д. 4135 с. 26-27 / Ry. St. Hist. Arkiv dep. 1343, inv. 23, plac. 4135, sid. 26-27.

26 Troligen i något av krigen mellan Ryssland och Turkiet.

27 ГАСО Ф. 1343 оп. 23 д. 4135 с. 13-13b / Ry. St. Hist. Arkiv dep. 1343, inv. 23, plac. 4135, sid. 13-13b.

28 ГАСО Ф. 430 оп. 1/ Ry. St. Hist. Arkiv dep. 430, inv. 1.

29 ГАСО Ф. 1343 оп. 23 д. 4135 с. 15-16/ Ry. St. Hist. Arkiv dep. 1343, inv. 23, plac. 4135, sid. 15-16.

30 ГАСО Ф. 430 оп. 1 д. 157 с. 67. / Ry. St. Hist. Arkiv dep. 430, inv. 1, plac. 157, sid. 67. ГАСО Ф. 430 оп. 1 д. 1913, с. 14. / Ry. St. Hist. Arkiv dep. 430, inv. 1, plac. 1913, sid. 14.

31 Irina Nevzorova: Nikolaj Nikolajevitj Knorrings publiceradeAnteckningar.

32 Pugatjevrevolten 1773-1775.

33 Då i provinsen Simbirsk, sedan 1851 i provinsen Samara tillsammans m. Saratov och Orenburg.

34 Efter bildandet av den nya provinsen Samara 1951.

35 ГАСО Ф. 430 оп. 1, д. 1719. / Ry. St. Hist. Arkiv dep. 430, inv. 1, plac. 1719.

36 ГАСО Ф. 430 оп. 1, д. 1911, с. 119. / Ry. St. Hist. Arkiv dep. 430, inv. 1, plac. 1911, sid. 119. ГАСО Ф. 430 оп. 1, д. 2159, с. 21. / Ry. St. Hist. Arkiv dep. 430, inv. 1, plac. 2159, sid. 21. ГАСО Ф. 430 оп. 1, д. 1272, с. 19. / Ry. St. Hist. Arkiv dep. 430, inv. 1, plac. 1272, sid. 19.

37 Irina Nevzorova: Nikolaj Nikolajevitj Knorrings publiceradeAnteckningar.

Jesipov och Maria Fedorovna Knorrings.

Peter Jegorovitj f. 1836 29/6. Se Tab. 196/3.

Nikolaj Jegorovitj f. 1840. Se Tab. 196/4.

Tab. 196/3

Peter Jegorovitj (son till Jegor Fedorovitj i tab. 196/2) f. Jelshanka 1836 29/6. Adelsman i Samara. Faddrar: underlöjtnant Aleksej Timofejevitj Jesipov och Jefrosinja Semjonovna, löjtnanten Fjodor Fjodorovitj Zjulebins maka³⁸. Kontorist, anst. vid länsadministrationen³⁹.

G. Alexandra Nikolajevna.

Barn:

Peter Petrovitj f. 1870⁴⁰.

Nikolaj Petrovitj f. 1878⁴¹.

Tab. 196/4

Nikolaj Jegorovitj (son till Jegor Fedorovitj i tab. 196/2), f. 1840 Nikolajev, Jelshanka; begr. 1914⁴²; fadder: underlöjtnant Aleksej Timofejevitj Jesipov. Nikolaj Jegorovitj var en lokal förgrundsgestalt; kommunråd; ägde 216 ha i södra Jelshanka, Chekalinsa s:n.;⁴³ representant för adeln i Samara-distriktet; aktiv

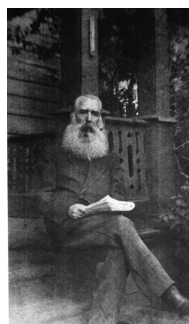

Knorringska Sjukstugan i Nikolajevka. Foto: I. Nevzorova 2012.

deltagare vid genomförandet av

jordreformen 1861 (efter reformen avskaffade kejsar Alexander II livegenskapen i Ryssland). I Jelshanka finns ännu "Knorringska sjukstugan" bevarad, liksom "Knorringska skolan" och lärarbostaden.

Nikolaj Jegorovitj var initiativtagare och tillsynsman för dessa och andra samhällliga institutioner inom hela distriktet⁴⁴. Dekorerad m. S:t Vladimirorden av 4:e stl.

Nikolaj Jegorovitj f. 1840

Jelisaveta Andrejevna f. 1859

I samband med

G. 1876 m. Elisabeth Andrejevna NN., f. 1859 d. 1882.

Barn:

Boris Nikolajevitj, 1875-1938. Se Tab. 196/5.

38 ГАСО Ф. 1343 оп. 23, д. 4135 с. 17-17b. / Ry. St. Hist. Arkiv dep. 1343, inv. 23, akter 4135 bl. 17-17b.

39 Irina Nevzorova: Nikolaj Nikolajevitj Knorrings publicerade anteckningar.

40 ГАСО Ф. 430 оп. 1 д. 952. Ry. St. Hist. Arkiv dep. 430 inv. 1 plac. 952.

41 Ibid.

42 Enl. barnbarnet Nina.

43 ГАСО Ф. 430 оп. 1 д. 1719 / Ry. St. Hist. Arkiv dep. 430, inv. 1, plac. 1719.

44 ГАСО Ф. 430 оп. 1 д. 1911 с. 119. / Ry. St. Hist. Arkiv dep. 430, inv. 1, plac. 1911, sid 119. ГАСО Ф. 430 оп. 1 д. 1954 с. 2. / Ry. St. Hist. Arkiv dep. 430, inv. 1, plac. 1954, sid 2. ГАСО Ф. 430 оп. 1 д. 1272. / Ry. St. Hist. Arkiv dep. 430, inv. 1, plac. 1272.

Nikolaj Nikolajevitj, 1880-1967. Se Tab 196/6.

Aleksandra Nikolajevna. Anges 1903-04 som ägare till 18 ha i Chekalinska s:n, Samara⁴⁵.

Tab. 196/5

Boris Nikolajevitj (son till Nikolaj Jegorovitj i Tab. 196/4), f. Jelshanka, Samara 1875 6/6 d. Kazakstan oktober 1940. Enl. Samara läns adelsbok⁴⁶ hemmahörande i Chekalinsky s:n., ägare till 30 ha i södra Jelshanka, Chekalinsky s:n.⁴⁷ Examen från gymnasiet i Simbirsk; ex.

Veterinärmedicinska Anstalten i S:t Petersburg; ex. från Kazans Universitets juridiska fakultet; tjug vid ministerium i Moskva m.a.a. hans avhandling om boskapsskötseln i Ryssland; flyttade med familjen till Moskva; tjug som veterinär och jurist; 1913-1917 tjug i naturreservatet Askania Nova, anlagt i provinsen Kherson (Ryssland) av Frederick Eduardovitj Pfalz-Fein. I reservatet forskade Boris Nikolajevitj på hybrider (korsningar) mellan häst och zebra, vilka var kända för sin uthållighet. I april 1914 besökte kejsaren Nikolaj II Askania Nova-reservatet, och förevisades dessa zebroider. Tjug till 1917 som administratör i kantonen Semiretjensk; 1920 tog han värving i den tsartrogna vita armén, som veterinär i kavalleriet unde amiral Koltjak; senare i samma funktion i den röda revolutionsarmén; 1933 gripen och landsförvisad till Kazakstan i 3 år; kort efter frigivningen åter gripen, och dömd till 10 års isolering, i Aktobe-regionen; avrättades 1938; rehabiliterad 1957. Anges som ägare till 30 ha i södra Jelshanka, Chekalinsky s:n, Samara.⁴⁸

Boris Nikolajevitj f. 1875

Nina Vladimirovna f. 1876
m. dotterna Galina f.
1901/2

G. 1897 m. Nina Vladimirovna Shepetilnikova f. Perm 1876 d. Tutjkov (Moskva) febr. 1966 (Boris och brodern Nikolaj var gifta med systrarna Shepetilnikova)

Barn⁴⁹, alla födda i Jelshanka:

Igor Borisovitj, f. Jelshanka, Samara 1899 23/2 d. 1938 29/3 Irkutsk. 1912-13 (bodde hemma i Nikolajevka) stud. vid läroverket i Charkov; därefter studentexamen samtidigt med att han bodde hos fadern i naturreservatet Askania Nova; examinerad från Academy of Agricultural Sciences; sändes till Ussuri-regionen som specialist på biodling; 1919 i Koltjaks Armé; 1920 i Röda Armén; 1925 ex. från Petrovskij-Razumovsky musikaliska akademien; 1937 arresterad, avrättad 1938 29/3. Ogift. Rehabiliterad 1957.

Galina Borisovna, f. Jelshanka 1901 18/3 el. 1902 23/3 d. Moskva 1988 5/6. Studentex. i Ufa; 1920 flyttade som änka till Irkutsk, arbetade där som maskinskriverska och kontorist; 1926 i Leningrad, maken tjug vid Militärakademien; 1931 i staden Pushkin; 1940 frivillig som sjuksköterska vid krigsfronten i Finland; 1941 maken i Moskva; evakuerades under kriget med

45 Ibid.

46 ГАСО Ф. 430 оп. 1 д. 1911 с. 119. / Ry. St. Hist. Arkiv dep. 430, inv. 1, plac. 1911, sid. 19. ГАСО Ф. 430 оп. 1 д. 1719 с. 5. / Ry. St. Hist. Arkiv dep. 430, inv. 1, plac. 1719, sid. 5.

47 ГАСО Ф. 430 оп. 1 д. 1719 / Ry. St. Hist. Arkiv dep. 430, inv. 1, plac. 1719.

48 Ibid.

49 Ibid.

barnen till Samarkand; ledde amatörtatergrupper; 1963 i Jelshanka. Maskinskriverska; kontorist; föredragande. G 1:o 1918 m. Mikhail Aleksejevitj Bazileva, d. 1920. G. 2:o 1923 m prins Dimitri Aleksandrovitj Myshetskij, f. 1894 d. Moskva 1971, general. Ättlingar till henne bor i dag i Ryssland (Moskva och Rostov-vid-Don). 1963 besökte Ghali barndomshemmet i Jelshanka och släktingar. Då hon befarade att råka ut för samma öde som brodern, reste hon under systemen Ninas namn, för att därmed kunna betraktas som dansk medborgare av ev. myndighetspersoner⁵⁰.

Nina Borisovna f. Moskva 1905 20/4 alt. Jelshanka 1905 7/6 d. Köpenhamn 1996 okt. alt. våren 1997. 1914-1918 elev vid en flickskola i Samara. Hösten 1918, under ryska inbördeskriget, flydde hon med sin mor och bror Oleg österut från gården i Jelshanka, och bodde 1922 hos släktingar på moderns sida i Omsk och Irkutsk, examen fr. läroverket i Irkutsk. G. 1925 m. Gunnar Schmidt, f. Danmark 1901, d. Köpenhamn 1945, dansk ingenjör och anställd i Big Northern Telegraph Company (Danmark). 1924-1931 arbetade han i Irkutsk. 1932, efter det att makens kontrakt löpt ut fick även Nina danskt medborgarskap, 1934 reste de till Köpenhamn. Äktenskapet upplöstes 1939, och hon gifte om sig med serietecknaren och översättaren Arvid Möller. Efter emigrationen arbetade hon som översättare, guide och med konstnärlig bokbindning, deltog i det sociala och kulturella livet i den ryska kolonin i Danmark, särskilt inom musikkulturen. Under andra världskriget gömde hon sig i sin lägenhet från befarad förföljelse av Gestapo. Författade boken med sina memoarer "Närmast hjärtat: Min ryska ungdom".⁵¹

Nina Borisovna f. 1905

Oleg Borisovitj f. Jelshanka 1906 13/11 alt 1907 26/11 d. Moskva 1968 22/3. Stud. vid läroverkerna i Ufa och Irkutsk; nekad inträde vid universitetet i Moskva p.g.a. sitt ursprung; assisterande biografmaskinist i Irkutsk; examen efter tre års studier för biografmaskinister i Moskva; pressfotograf vid ett flertal tidningar, bl.a. "Ogonek"; under andra världskriget kommenderad till fronten, bl.a. Berlin, som krigskorrespondent; efter kriget 1945-1968 korrespondent för tidningen "Gnistan". G. 1:o Moskva 1931 4/1 m. Natalia Alexejevna Schmarinova, f. 1909 21/2 d. 1999. G. 2:o m. Josifovna Duniskaja, d. 1993. Enligt anhöriga upplöstes aldrig första äktenskapet formellt, andra äktenskapet var borgerligt. Efterlevande finns⁵².

Oleg Borisovitj f. 1906/7

Tab. 196/6

Nikolaj Nikolajevitj (son till Nikolaj Jegorevitj i Tab. 196/4) f. Jelshanka 1880 11/8 d. Alma-Ata, Kazakstan, 1967 22/9. Vid faderns död överlät⁵³ Nikolaj sin del i släktgården i Jelshanka till brodern Boris. Historiker, pedagog, författare, kulturpersonlighet. 1891 påbörjade sin skolgång i Samara, upprepade två gånger kursbetyget 5 och 6; 1902 ex. från Simbirks gymnasium; 1907 exam. från Historisk-filologiska fakulteten vid Kejsrerliga Universitetet i Moskva; lektor vid klassiska gymnasiet för pojkar i Kharkov;

Nikolaj Nikolajevitj f. 1880 m. dottern Irina Nikolajevna f. 1906

50 Berättat av äldre invånare i Jelshanka för Irina Nevzorova vid besök på plats.

51 Köpenhamn 1988, på danska. Publicerad i den ryska tidskriften *История* 2010, nr 10-12 på ryska.

52 Nu levande efterkommande anges ej.

53 Irina Nevzorova: Nikolaj Nikolajevitj Knorrings publicerade Anteckningar.

grundnande medlem av Yrkeslärarförbundet i Charkov; 1911 ordförande för detsamma; ordförande för historisk-filologiska föreningen vid universitetet i Charkov; grundare och redaktör för tidskriften "Vetenskap och skola" i Charkov; 1919 november flyttat med familjen till Rostov, medtagandes skoldistriktets i Charkov arkiv; Kaukasus; därefter vidare till Kaukasus och Krim; sekreterare för tidningen "Jorden"; 1920 föreläsare i filosofi, historia och samhällsvetenskap vid tauriska universitetet i Simferopol; lektor i historia vid Kejserliga Marinkårens Kadettskola i Sevastopol; såsom akademiker kom han inte att värvas som kadett i marinen, utan evakuerades 1920 tillsammans med familjen till marinbasen i Bizerte, Tunisien, där stora delar av den Kejserliga Ryska Flotten var förlagd. Mellan 1921 och 1925 undervisade han där i historia på ryska flottans gymnasium, var korrespondent för tidningarna "Senaste nytt" (Paris) och "Ryska historiska arkiv utomlands" (Prag). I maj 1925 flyttade han med sin familj till Paris. Var där ledamot i styrelsen för Turgenev-biblioteket i Paris, medlem i en kammarkonserter (violinist) samt permanent medlem av stråkkvartetten P. N. Milyukova; ledamot av föreningen för ryska författare och journalister i Frankrike. Hans verk *Det förflutna, I främmande land och Möten* publicerades i flera upplagor. 1947 blev han rektor för den ryska föreningens skola för sovjetiska patrioter i Paris. 1949 till 1954 bodde han med hustrun på ryska hemmet i Noisy-le-Grand (nära Paris). I slutet av 1955 återvände han till Ryssland, nu Sovjetunionen, tillsammans med barnbarnet Igor, f. Paris 1929, d. Alma-Aty 2005, och Igors far Jurij B. Sofieva⁵⁴, och bosatte sig i Alma-Ata. Nikolaj Nikolajevitj publicerade flera verk, såväl egna som dottern Irinas efter hennes död, här ett litet urval: - *Irina Knorrings dagböcker i Egna berättelser*, 2 volymer, publicerad med kommentarer av Irina M. Nevzorova, Agraf 2009, 2013 i serien *Tidssymboler*. - *Nikolaj Nikolajevitj Knorrings anteckningar i: Anteckningar. En historiker, lärare och musiker*, artikel av Irina M. Nevzorova. Krug, 2014, s 344 ff. - *Nina Knorrings minnen*. Publicerade i *Närmast hjärtat: min ryska barndom*, Irina M. Nevzorova i *Det vidsträckta Alma-Ata*, 2010 nr 10, s 139-157, nr 11, s 154 -181; nr 12 s 142-162. Samt ett antal dokument som finns bevarade i privata familjearkiv. - *Historiska essäer, från Katarina den Storas tid*. Kharkov 1916. - *Sfayat. Skisser från marinens tid i Afrika*. Kharkov 1916. Paris 1935. - *General M. D. Skobelev, historisk studie*. 2 vol, Paris, 1939-1940. - *Boken om min dotter*. 1993, Alma-Ata. - *Anteckningar från en historiker, lärare och musiker i Ryssland*. M. 2014.

G. Moskva 1905 m. Maria Vladimirovna Shepetilnikova, f. Perm 1881 6/11, d. Paris 1954 25/4 alt. 1955 25/4 och där begravd. (Nikolaj och brodern Boris var gifta med systrarna Shepetilnikova).

Barn:

Irina Nikolajevna, f. Jeshanka 1906 21/4 d. Paris 1943 23/1 av diabetes, begravdes på kyrkogården i Ivry, 7/12 1965 gravsatt på ryska kyrkogården St Genevieve de Bois (Paris). Poet; memoärförfattare. bodde som ung i Charkov; sedan 1919 i exil tillsammans med föräldrarna i södra Ryssland, bl.a i Rostov, Tuapse, Kertj, Simferopol och Sevastopol; 1920 tillsammans med föräldrarna med vid marinens exil i Bizerte (Tunisien); 1925 intyg om gymnasieutbildning i Marina Kadettkårens gymnasium; 1925 maj, bosatt i Frankrike; medlem i Förbundet för unga poeter och författare i Paris; 1930 dess sekreterare; försöjde sig på att brodera och göra dockkläder. Irinas biografi är omfattande, med många publiceringar både inom och utom

Maria Vladimirovna f. 1881 m. dotter Irina f. 1906

54 Dottern Irina och maken Jurij:s son Igor Sofiev.

Ryssland. Då hennes författarskap består av just poesi, är en rättvis översättning till svenska givetvis helt omöjlig utan tillgång till specialiserad translator⁵⁵. G. 1927 m. Jurij Borisovitj Sofijev, f. 1899 d. Alma-Ata 1977. Poet. Irinas och Jurijns son: Igor Sofiev f. 1929 d. 2005. Familjen återvände till Sovjetunionen. Ättlingar till Irina Knorring bor idag i Almaty (Kazakstan) och Moskva⁵⁶.

Gleb Nikolajevitj f 1909 d 1910.

Bröderna Boris, Nikolaj och deras familjer upplevde en fruktansvärd tid på grund av revolution, inbördeskrig, förtryck och exil. Trots detta kom de uträdda mycket för fäderneslandet. Tre av dem blev författare, Nikolaj, hans dotter Irina, samt Boris´ dotter Nina Knorring. De har därmed kommit att lämna dokumenterade minnen av sig själva och sin tid. Kännedomen om hur livet tedde sig för familjerna Knorring i Jelshanka kommer alltså från berättelser av just dessa tre släktmedlemmar.

Ryska revolutionen (1917) och det därpå följande inbördeskriget, innebar slutet på släktgrenens existens och besittningar i Samara. Adliga i Ryssland tvingades att lämna landet för att undkomma fångenskap och arkebusering.

Писатели Кнорринги - Николай, Ирина и Нина. Франция, Медонский лес. 1931 г.

*Nikolaj Nikolajevitj
Knorring m.
brorsdottern Nina
Borisovna och dottern
Irina Nikolajevna i en
park 1931, under
exilen i Paris.*

*Irina, Galina, Oleg
o. Nina*

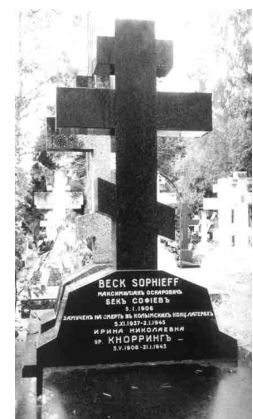
*Nina Borisovna
f. 1905*

*Turgenjev-bibliotekets lokal,
rue du Val de Grace 9 i
Paris*

*Oleg, Irina, Galina, Nina
o. Igor*

*Irina Nikolajevnas
grav på ryska
kyrkogården i Paris*

Irina M. Nevzorova
Text och källforskning
irinanev@mail.ru

Harald von Knorring
Text och redigering
webmaster@vonknorring.com

55 Titlarna på originalspråk: Стихи опубликованы в русских зарубежных периодических изданиях: «Звено», «Новый журнал», «Перезвоны», «Последние новости», «Рассвет», «Рубеж», «Русские записки», «Своими путями», «Современные Записки», «Эос», «Грани», в журнале «Прожектор», газетах «Горн», «Россия и Славянство», «Новое Русское Слово»; в сборниках Союза молодых поэтов и писателей в Париже: №1 (1929), №2 (1929), №3 (1930); в антологиях русской зарубежной поэзии: «Якорь», «Муза Диаспоры», «На Западе». При жизни поэтессы вышло два сборника ее стихов: «Стихи о себе» (Париж, 1931) и «Окна на север» (Париж, 1939), и три сборника после смерти: «После всего»: Третья книга стихов / Обложка работы Ю.Софиева (Париж, 1949), «Новые стихи» (Алма-Ата, 1967), «После всего»: Стихи 1920–1942 гг. (Алма-Ата, 1993). Автор дневника «Повесть из собственной жизни» (М.: «Аграф». 2009).

56 Nu levande efterkommande anges ej.